

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București, CP 050741
Tel: + 021.319.97.54
e-mail: contestatii.anaf@anaf.ro

DECIZIA nr. 000/09.2019

privind soluționarea contestației formulate de
persoana fizică **X**,
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
sub nr.000/2017 si reînregistrată sub nr. 000/2019

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice prin adresa nr. 000/2019, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 000/2019, cu privire la îndeplinirea condițiilor de reluare a procedurii de soluționare a contestației formulate de persoana fizică **X**, împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2017, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2017 de organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice.

Prin Decizia nr. 000/2017 emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, s-a decis:

„Suspendarea soluționării contestației formulate de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2017, pentru suma totală de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.”

Prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul ... din 2019, pronunțată în dosarul nr.000/0/2019, definitivă prin Incheierea din 2019, pronunțată de Tribunalul ..., s-a dispus clasarea cauzelor pentru infracțiunea de evaziune

fiscală, prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 241/2005, pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale de către persoana fizică X.

În concluzie, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.277 alin. (3) și art. 272 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data reluării procedurii de soluționare a contestației, coroborat cu pct. 14.5 din O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor va relua procedura de soluționare a contestației formulate de persoana fizică X pentru suma totală de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

I. Persoana fizică X contestă Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice nr. 000/2017, emisă în baza Raportului de verificare fiscală nr. 000/2017 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice, pentru următoarele considerente:

- organele de verificare fiscală au ignorat dovezile scrise prezentate susținând că sunt ilizibile, încălcând astfel prevederile art.138 alin.16 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, potrivit căruia, organul fiscal era îndreptățit să ceară date și informații de la emitentul acestor înscrisuri.

- organele de verificare fiscală fac constatări eronate ca de exemplu data contractului de împrumut încheiat între Y și fiica acestuia, X nu are data consemnată în raportul de verificare fiscală: 20.11.2010, ci data de 20.07.2010 ceea ce demontează construcția axată pe ideea că Y nu ar fi justificat retrageri de numerar anterior datei semnării contractului.

- organele de verificare fiscală prezumă că economiile realizate de părinții săi au fost exclusiv plasate bancar, ceea ce este total neadevărat.

- organele de verificare fiscală nu au ținut cont, de dovezile prezentate în data de 15.05.2017 în susținerea faptului că părinții săi au o rată de economisire anuală de peste 000 lei.

- organele de verificare fiscală au susținut ideea că Y nu își permitea în anul 2010 să-și împrumute fiica, refuzând să analizeze documentele prezentate în susținerea acestei afirmații și refuzând să audieze martorul Z, care poate confirma faptul că Y a primit o moștenire în valoare de 000 lei.

- în evaluarea operațiunilor economice, organele de verificare fiscală prezumă caracterul oneros al unor relații contractuale al căror fundament rezidă și se întemeiază exclusiv pe sentimente și relații afective între oameni, legăturile sufletești dintre părți excluzând comercialitatea, acesta fiind motivul pentru care contractele de împrumut nu prevăd perceperea de dobânzi sau penalități.

- organele de verificare fiscală își întemeiază constatările pe încălcarea de către persoana fizică verificată, a unor obligații inexistente în dreptul fiscal substanțial, respectiv reproșându-i-se lipsa dovezilor scrise și considerând că lipsa acestora este echivalentă cu inexistența operațiunilor respective, calculând obligații de plată pentru operațiuni desfășurate în urmă cu mulți ani.

- organele de verificare fiscală au încălcat dispozițiile Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr.3733/2015 și, în loc să utilizeze informațiile prezentate și refuzând să realizeze cercetări în continuarea acestora, deși au obligația deontologică de a stabili adevărul fiscal, oricare ar fi acesta, au rămas pasivi și au refuzat să exercite dreptul de a face verificările de rigoare, preferând consemnarea unor situații fiscale incerte.

- organele de verificare fiscală au ignorat materialul probator prezentat de A, B, C, constând în dovezi emise de autoritățile italiene care certifică trasabilitatea sumelor împrumutate.

- nu exista nici o prevedere legală care să oblige contribuabilii persoane fizice să păstreze documente fiscale, iar sumele împrumutate de persoana fizică X de la părinți și rude se regăsesc în investițiile realizate la D SRL, societate ce nu a fost supusa verificării.

- organele de verificare fiscală își întemeiază constatările exclusiv pe înscrisuri pe care le analizează subiectiv, doar parțial și cărora le denaturează sensul economic firesc.

- este nerezonabil față de o persoană fizică să i se pretindă dovedirea cu acte a unor operațiuni de schimb valutar realizate cu mulți ani în urmă, deși astfel de dovezi se pot regăsi la operatorii economici indicați pe parcursul cercetărilor.

- organele de verificare fiscală ar fi trebuit să procedeze, în limitele profesionale și deontologice, recunoscute, cu aplicarea regulilor rezonabilității și echității, ar fi trebuit să verifice originea/trasabilitatea sumelor împrumutate și maniera în care această finanțare se reflectă în planul de investiții al D SRL.

- verificarea fiscală s-a realizat tendențios, cu încălcarea dreptului la apărare și cu interpretarea abuzivă a probelor propuse spre administrare de către persoana fizică, fără a se realiza verificări la alte instituții publice deținătoare de informații relevante.

Având în vedere cele invocate, persoana fizică X solicită anularea Deciziei de impunere nr.000/2017 susținând că este nelegală, netemeinică și conține erori de calcul aritmetic.

II. Prin Raportul de verificare fiscală nr. 000/2017, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2017, organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice, au constatat următoarele:

Urmare verificării fiscale prealabile documentare, organele de verificare fiscală au constatat că între veniturile estimate a fi realizate în perioada 01.01.2011 – 31.12.2013 de persoana fizică X și veniturile declarate de aceasta și de plătitorii de venit există o diferență semnificativă în sensul art. 109¹ alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv diferența între venitul estimat pe baza situației fiscale personale și venitul declarat, este mai mare de 10% din venitul declarat și totodată este mai mare decât valoarea de 50.000 lei.

Urmare verificării situației fiscale a persoanei fizice X, organele de verificare fiscală au constatat că aceasta a utilizat în perioada 01.01.2011 – 31.12.2013, dintr-o sursă neidentificată de organul fiscal, fonduri în cuantum de 000 lei, față de cele provenite din surse impozabile declarate sau din surse neimpozabile identificate, în cuantum de 0 lei, reprezentând, cheltuieli cu aportul la capitalul societății comerciale și împrumuturi acordate societății comerciale al cărei asociat unic este, cheltuieli personale de trai, cheltuieli cu comisioane și taxe bancare și majorarea soldurilor conturilor bancare.

Organele de verificare fiscală au stabilit în baza documentelor deținute și obținute de la terți faptul că persoana fizică contestatară a efectuat operațiuni ce au influențat veniturile și cheltuielile, pentru perioada 01.01.2011 – 31.12.2013, după cum urmează:

- în anul 2011, persoana fizică X, a efectuat plăți în numerar pentru capitalul social al societății D SRL în sumă de 000 lei, creditarea aceleiași societăți comerciale cu suma de 000 lei, cheltuieli personale de trai în sumă de 000 lei și pentru comisioane bancare în sumă de 000 lei;

- în anul 2012, acesta a efectuat plăți în numerar pentru creditarea societății comerciale D SRL în sumă de 000 lei, majorarea soldurilor bancare în sumă de 000 lei, cheltuieli personale de trai 000 lei și comisioane bancare în sumă de 000 lei;

- în anul 2013, acesta a efectuat plăți în numerar pentru creditarea societății comerciale D SRL, cheltuieli personale de trai 000 lei și comisioane bancare în sumă de 000 lei.

Totodată, conform informațiilor deținute de organele de verificare fiscală, precum și a celor furnizate de persoana fizică X, s-a constatat că în perioada 01.01.2011 – 31.12.2013, aceasta a deținut calitatea de asociat unic și administrator în cadrul D SRL având ca obiect de activitate „*alte activități recreative și distractive*” și că aceasta nu figura cu bunuri mobile și imobile în proprietate, iar în perioada verificată nu au fost identificate achiziții de astfel de bunuri.

Astfel, organele de verificare fiscală au constatat că persoana fizică contestatară a acordat societății, în numerar, în perioada 2011-2013 împrumuturi după cum urmează:

- în anul fiscal 2011: 000 lei;
- în anul fiscal 2012: 000 lei;
- în anul fiscal 2013: 000 lei.

Totodată, organele de verificare fiscală au reținut că în anul 2011, persoana fizică verificată a restituit împrumuturi acordate societăților comerciale în sumă de 000 lei.

Organele de verificare fiscală au stabilit situația fiscală a persoanei fizice X atât pe baza documentelor aferente perioadei 01.01.2011-31.12.2013 deținute de organul fiscal în conformitate cu prevederile legale, cât și a informațiilor primite de la persoana fizică verificată.

Prin declarația de patrimoniu și venituri, persoana fizică verificată a declarat că la începutul anului 2011 ar fi deținut, în România, bijuterii în valoare totală de 000 euro, bijuterii ce ar fi fost primite cadou în perioada 2007-2008, fără a fi prezentate organului fiscal alte informații sau înregistrări referitoare la acestea, afirmând că a înstrăinat o parte din bijuterii pentru suma de 000 euro, în momente dificile din punct de vedere financiar și nu deține documente sau alte înregistrări privind înstrăinarea acestora.

Având în vedere cele menționate și în lipsa unor mijloace de probă (documente sau înregistrări justificative) care să certifice atât existența bijuteriilor cât și valoarea acestora, organele de verificare fiscală nu au luat în considerare declarațiile persoanei fizice supuse verificării situației fiscale personale referitoare la deținerea în perioada anterioară verificării și înstrăinarea în perioada verificată a unor bunuri mobile sub formă de bijuterii.

Totodată, organele de verificare fiscală au reținut ca alte surse de fonduri indicate la începutul anului 2011 de persoana fizică verificată: suma de 000-000 euro, sumă obținută din vânzarea unui autoturism, dintr-un împrumut parental și din economii personale, fondurile acumulate în perioada 2009-2010 ar fi provenit din împrumuturi de la Y, E, A, B, C, F.

Pentru aceste surse nu au fost prezentate mijloace de probă (înscrisuri sau documente justificative) care să confirme împrumuturile, deși au fost solicitate în mod expres de organele de verificare.

Urmare aplicării Metodei sursei și utilizării fondului, organele de verificare fiscală au stabilit că persoana fizică verificată nu a putut justifica utilizarea unor fonduri în cuantum total de 000 lei astfel:

- 000 lei în anul 2011
- 000 lei în anul 2012 și
- 000 lei în anul 2013.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de verificare fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe venit în suma de 000 lei și accesorii aferente în sumă de 000 lei, stabilite prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2017, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2011-31.12.2013, în condițiile în care nici în timpul verificării fiscale, nici cu ocazia caili administrative de atac, persoana fizică verificată nu face dovada cu mijloace de probă a sursei fondurilor utilizate.

În fapt, în vederea stabilirii bazei impozabile ajustate prin metode indirecte, organele de verificare fiscală au utilizat metoda sursei și cheltuirii fondului, prin compararea cheltuielilor efectuate de persoana fizică verificată cu veniturile declarate și au constatat că persoana fizică X, a utilizat în perioada 01.01.2011-31.12.2013, dintr-o sursă neidentificată, fonduri mai mari decât cele provenite din surse impozabile declarate identificate în cuantum de 000 lei, reprezentând împrumuturi acordate societății comerciale D SRL, pentru care persoana fizică contestatară nu a putut prezenta documente justificative din care să rezulte modul în care a dobândit și deținut numerar în sumă de 000 lei.

Urmare stabilirii bazei de impozitare ajustată, reprezentând venituri suplimentare în cuantum de 000 lei a căror sursă nu a fost identificată, organele de verificare fiscală au stabilit suplimentar în sarcina persoanei fizice pentru perioada verificată un impozit pe venit de plată în sumă de 000 lei și accesorii în sumă de 000 lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 138 alin. (10), alin. (11) și alin. (12), art. 145 alin (1) și alin. (2) și art. 146 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

"ART. 138: (10) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabilește veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(11) În cazul în care există diferențe între veniturile stabilite potrivit alin. (10) și veniturile declarate de persoana fizică, organul fiscal central solicită persoanei fizice informații și documente pentru clarificarea diferenței.

(12) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite și a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia."

"ART. 145 Raportul de verificare

(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere factic și legal.

(2) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură."

"ART. 146 Decizia de impunere:

(1) Raportul prevăzut la art. 145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare.[...]

(3) În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabilește baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit și emite decizia de impunere."

coroborate cu prevederile art. 1, art. 34 și art. 35 din O.P.A.N.A.F. nr. 3733/2015 pentru aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor și a procedurii de aplicare a acestora, care stipulează:

"ART. 1: Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art. 138 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Codul de procedură fiscală, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de

trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.

ART. 34: Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere următoarele:

- a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;*
- b) documentele/informațiile deținute sau obținute de organul fiscal referitoare la veniturile, cheltuielile, patrimoniul și fluxurile de trezorerie ale persoanei fizice verificate;*
- c) informații oficiale publicate de autorități sau de instituții publice;*
- d) oricare alte documente sau informații relevante pentru stabilirea bazei impozabile;*
- e) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată sau de plătitori.*

ART. 35: La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei impozabile, organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, exercitându-și dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității.”

Se reține că, organele de verificare fiscală, la stabilirea stării de fapt fiscale a examinat toate drepturile și obligațiile de natură patrimonială, fluxurile de trezorerie și alte elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate, conform procedurilor în vigoare. Pentru verificarea situației fiscale a persoanelor fizice și determinarea în mod corect a bazei impozabile în practică se utilizează mai multe metode indirecte, dintre care metoda sursei și utilizării fondului care constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă impozitării.

Mai mult, conform prevederilor art. 79¹ din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

”ART. 79¹: Orice venituri constatate de organele fiscale, în condițiile Codului de procedură fiscală, a căror sursă nu a fost identificată se impun cu o cotă de 16% aplicată asupra bazei impozabile ajustate pe baza procedurilor și metodelor indirecte de reconstituite a veniturilor sau cheltuielilor. Prin decizia de impunere organele fiscale vor stabili cuantumul impozitului și al accesoriilor.”

Conform prevederilor legale invocate, pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit organul fiscal are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale, consemnând rezultatul verificărilor într-un raport scris.

Se reține că, pentru diferențele de fonduri cu sursă neidentificată din perioada verificată, organul fiscal este îndreptățit să impună baza impozabilă

stabilită suplimentar cu cota de 16%, emițând în acest sens decizie de impunere.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Așa cum s-a reținut și la situația de fapt, persoana fizică X a utilizat fonduri în cuantum de 000 lei, pentru care au fost identificate fonduri din surse impozabile declarate, surse impozabile nedeclarate sau din surse neimpozabile identificate, în cuantum de 000 lei, rezultând o diferență de fonduri din surse neidentificate în cuantum de 000 lei.

Organele de verificare fiscala au constatat ca persoana fizica verificata a efectuat operațiuni care au influențat veniturile si/sau cheltuielile, astfel:

- în anul 2011 a efectuat plăți în numerar pentru creditarea societății comerciale D SRL și pentru nevoile personale destinate traiului pentru care nu au fost identificate surse de fonduri la momentul efectuării operațiunilor în suma de 000 lei;

- în anul 2012 a efectuat plăți în numerar pentru creditarea societății comerciale D SRL și pentru nevoile personale destinate traiului pentru care nu au fost identificate surse de fonduri la momentul efectuării operațiunilor în suma de 000 lei;

- în anul 2013 a efectuat plăți în numerar pentru creditarea societății comerciale D SRL și pentru nevoile personale destinate traiului pentru care nu au fost identificate surse de fonduri la momentul efectuării operațiunilor în suma de lei.

Astfel, s-a constatat ca persoana fizica X a acordat societății comerciale, în perioada 2011-2013, împrumuturi în numerar după cum urmează: în anul 2011 – 000 lei, în anul 2012 – 000 lei, în anul 2013 – 000 lei.

Persoana fizica sustine ca sursa acestor împrumuturi acordate societății o constituie împrumuturile de la Y, E, A, B, C, F.

Pentru justificarea sumelor a caror sursa nu a fost identificata, persoana fizica X a prezentat un numar de 6 contracte de împrumut:

- contractul de împrumut nr.000/2010 încheiat cu Y în valoare de 000 euro;
- contractul de împrumut nr.000/2011 încheiat cu E în valoare de 000 euro;
- contractul de împrumut nr.000/2011 încheiat cu A în valoare de 000 euro;
- contractul de împrumut nr.000/2011 încheiat cu F în valoare de 000 euro;
- contractul de împrumut nr.000/2011 încheiat cu B în valoare de 000 euro;
- contractul de împrumut nr.000/2013 încheiat cu C în valoare de 000 euro.

Din analiza contractelor, organele de verificare fiscala au constatat următoarele:

- în contractele de împrumut prezentate nu sunt prevăzute dobânzi, garanții sau penalități în caz de întârziere sau nerestituire, nefiind dovedită o minimă diligență pentru a prevedea o sancțiune în cazul întârzierii sau al imposibilității restituirii banilor;

- termenele mari de rambursare a împrumuturilor care au valori foarte ridicate;

- persoanele fizice creditoare au venituri declarate care nu pot susține sumele mari împrumutate;

- există neconcordanțe în ceea ce privește împrumutul care ar fi fost acordat de persoana fizică F, respectiv persoana fizică G care declară că suma de 000 euro provine din economii, de la soțul său și de la părinții acesteia, însă din informațiile furnizate în Declarațiile de avere pe care soțul G le-a depus în calitate sa de șef serviciu la H ..., a rezultat că acesta are la o bancă comercială un credit în valoare de 000 lei, contractat prin refinanțare în anul 2011 (anul împrumutului acordat persoanei fizice verificate), scadent în anul 2016;

Totodată, se constată că în anul 2014, conform Declarației de avere din data de 28.05.2014, pe lângă creditul în valoare de 000 lei contractat în anul 2011, persoana fizică G a mai contractat un credit în valoare de 000 lei în anul 2013, scadent în anul 2023.

Urmare analizei documentelor prezentate, organele de verificare fiscală nu au luat în calcul, drept surse de fonduri la stabilirea situației fiscale personale, sumele declarate ca împrumuturi, întrucât nu au fost prezentate documente justificative din care să reiasă sursa sumelor împrumutate, deși au fost solicitate de către organul fiscal, nefiind făcută în nici un mod dovada realizării unor venituri substanțiale sau a unei situații financiare care să permită persoanelor fizice împrumutatoare acordarea unor sume considerabile ca împrumut.

Față de aceste constatări, organul de soluționare a contestației reține că:

Potrivit Codului civil, contractul este un acord de voință între două sau mai multe părți, prin care se constituie, se modifică ori se stinge un raport juridic de obligații, iar prin încheierea contractului se înțelege realizarea acordului de voință al părților asupra clauzelor contractuale. Acest acord se realizează prin întâlnirea, pe deplin concordantă, sub toate aspectele, a unei oferte de a contracta, cu acceptarea acelei oferte. Oferta de a contracta și acceptarea ei reprezintă cele două laturi ale voinței de a contracta, laturi care, inițial, apar separate, dar care prin întâlnirea lor, ajung a se reuni în ceea ce se numește acordul de voință.

Se reține că art. 1204 din Codul Civil, prevede condițiile necesare pentru validitatea consimțământului: *"Consimțământul părților trebuie să fie serios, liber și exprimat în cunoștință de cauză"*. Prin consimțământ („cum sentire”) se

înțelege însuși acordul de voință al părților așa cum s-a manifestat la momentul încheierii contractului.

Astfel, voința părților trebuie exteriorizată, exprimată într-o anumită formă, pentru a se constata atât fiecare voință încorporată în contract cât și unirea lor, realizarea acordului de voință și, bineînțeles, momentul în care voințele se unesc (momentul formării contractului) întrucât din acest moment încep să producă efectele juridice avute în vedere de părți. Forma de exprimare a voinței la încheierea contractului se analizează în strânsă legătură cu condițiile de formă ale acestuia, ținându-se seama că în dreptul nostru funcționează regula consensualității potrivit căreia, pentru formarea valabilă a unui contract, este suficient acordul de voință al părților.

Totodată, se reține că potrivit art. 1270 alin. (1) din Codul Civil, *“Contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante.”*, coroborat cu cele ale art. 1272 din același act normativ *“Contractul valabil încheiat obligă nu numai la ceea ce este expres stipulat, dar și la toate urmările pe care legea, obiceiul sau echitatea le dă obligației, după natura sa.”*, reiese caracterul obligatoriu al contractului legal încheiat.

Astfel, efectul imediat al oricărui contract este acela de a da naștere unor drepturi și obligații, astfel fiind determinată puterea obligatorie a contractului.

În speță, se reține și principiul de drept *“pacta sunt servanda”* care constituie principiul obligativității contractului între părți, principiu ce consfințește respectarea contractelor și executarea exactă a obligațiilor asumate prin acestea. Astfel, se reține că îndeplinirea exactă a obligațiilor asumate prin contract se impune părților întocmai ca legea, respectivele obligații fiind imperative și nu facultative pentru părțile contractante.

În conformitate cu dispozițiile art. 1166 din Codul Civil, contractul este acordul de voință dintre două sau mai multe persoane, prin dispozițiile art. 1240 alin. (1) din același act normativ, se specifică faptul că exprimarea consimțământului de a contracta poate fi exprimată verbal sau în scris. În situația în care se optează pentru încheierea unui contract în formă scrisă, acesta poate fi încheiat, atât sub semnătură privată, cât și în formă autentică, înscrisul făcând dovada între părți până la proba contrară.

Prin urmare, se reține că organele de verificare fiscală au solicitat pe lângă contractele de împrumut prezentarea altor mijloace de probă care să justifice deținerea fondurilor necesare persoanelor fizice împrumutătoare pentru punerea la dispoziția persoanei fizice verificate.

Însă, se reține ca, deși au fost solicitate în mod expres de către organul fiscal, nu au fost prezentate alte mijloace de probă (înscrisuri sau documente justificative) care să confirme sursa sumelor împrumutate, nefiind făcută în nici

un mod dovada realizării unor venituri substanțiale sau a unei situații financiare care să le permită acordarea unor sume considerabile ca împrumut.

În ceea ce privește împrumuturile de la părinții săi, respectiv de la persoana fizica E în valoare de 000 euro și de la persoana fizica Y în valoare de 000 euro se retin următoarele:

Prin Nota explicativa transmisă prin posta, înregistrată sub nr. 000/2017, persoana fizica Y a declarat că începând cu anul 2010 ar fi împrumutată-o pe fiica sa X cu suma de 000 euro, însă deși organele de verificare fiscală au solicitat, persoana fizica Y nu a prezentat documente care să justifice sursa fondurilor.

Totodată, se reține că invitația nr.000/2017, transmisă de organele de verificare fiscală persoanei fizice Y, a fost returnată cu mențiunea "*expirat termenul de pastrare*", destinatarul fiind avizat în data de 19.05.2017 și reavizat în data de 09.02.2017.

De asemenea, se reține că după comunicarea proiectului de raport de verificare fiscală, persoana fizica Y a transmis prin posta o serie de documente în ceea ce privește dovada fondurilor pentru împrumutul acordat. Or, se reține că aceste documente nu pot fi luate în considerare întrucât:

- chitanța nr.000/2017, permisul pentru călătorie gratuită, decizia nr. 000/2010, fluturași lichidare, decizia nr.000/2017, taloane pensie, ordin de încasare din data de 09.05.2017 și factura fiscală nr.000/2017 nu au relevanță pentru verificarea fiscală deoarece sunt emise ulterior datei acordării împrumutului, respectiv luna iulie 2010;

- extrasele de cont privind retragerile de numerar în perioada 12.03.2010-16.04.2010, în suma totală de 000 lei, or conform contractului de împrumut, împrumutul ar fi fost acordat la data de 20.07.2010, respectiv 000 euro, echivalentul a 000 lei, suma mai mare decât cuantumul retragerilor. Se reține că atât Y, cât și E ar fi remis împrumuturile fiicei lor, în numerar, în euro, nefiind prezentat niciun mijloc de probă (înscrisuri emise de entitățile abilitate să efectueze schimburi valutare, buletine de schimb valutar sau bon fiscal pentru schimb valutar, etc), prin care să se ateste că ar fi efectuat schimbul valutar al sumelor de bani care ar fi fost împrumutate, de asemenea aceștia nu au afirmat în niciun moment că ar fi deținut economii în euro.

Prin urmare se reține că nu au fost prezentate documente justificative din care să reiasă că persoanele fizice împrumutate au economisit sume de bani, iar organele de verificare au constatat că sumele împrumutate de persoana fizica Y și soția acestuia, respectiv 000 euro, sunt foarte mari în comparație cu veniturile declarate ale acestora, venituri confirmate de persoana fizica Y.

Cât privește afirmația conform căreia în anul 2008 persoana fizica Y ar fi încasat o sumă de 000 lei ca moștenire de la tatăl acestuia, nu poate fi reținută

in solutionarea favorabila a cauzei intrucat nu au fost prezentate documente justificative din care sa reiasa aceasta mostenire, iar cât privește audierea unui eventual martor, precizăm că procedura de soluționare a contestației în vigoare nu prevede această posibilitate, aceasta putând fi efectuată în fața instanței judecătorești.

Referitor la susținerea contestatarei cu privire la fapra că organul de verificare fiscală a luat în considerare ca dată a contractului de împrumut încheiat între aceasta și tatăl său, Y, data de 20.11.2010 și nu data de 20.07.2010, se reține că la pagina 00 din raportul de verificare fiscală, nu se face referire la vreun contract de împrumut și nici la data lui.

Totodată, se reține că la pagina 00 din raportul de verificare fiscală este precizat că:

- *"extrasele de cont privind retragerile de numerar în perioada 12.03.2010-16.04.2010, în sumă totală de 000 lei, nu au relevanță deoarece, conform contractului de împrumut, împrumutul ar fi fost acordat la data de 20.07.2010, în monedă europeană (000 euro, echivalentul a 000 lei) și nu în lei, iar în nota explicativă din data de 09.03.2017, transmisă prin poștă, domnul Y a afirmat ca ar fi împrumutat-o pe fiica acestuia cu o sumă de 000 euro, locul predării fiind în ..., în propria locuință, iar suma a fost acordată în numerar",* de unde rezultă că persoana fizică contestatară este într-o evidentă eroare.

Având în vedere cele prezentate, organul de soluționare a contestației reține că în mod corect organele de verificare fiscală nu a luat în considerare acest împrumut la stabilirea situației fiscale personale a persoanei fizice X.

În ceea ce privește împrumutul de la A în valoare de 000 euro se rețin următoarele:

Prin Nota explicativă prezentată în data de 14.11.2016, persoana fizică verificată declarat că suma aferentă contractului nr.000/2011 încheiat cu persoana fizică A ar fi fost înmănată în numerar, fără a fi menționat locul predării/primirii banilor și fără a prezenta alte mijloace de probă, deși au fost solicitate în mod expres de către organele de verificare fiscală.

De asemenea, în contractul de împrumut sub semnătură privată încheiat cu persoana fizică A se prevede că termenul de rambursare se va încheia la data de 12.03.2016, iar modificarea contractului poate fi făcută numai în scris, prin acordul ambelor părți, or la data de 14.11.2016, persoana fizică X a declarat că nu a fost restituită nicio sumă aferentă împrumuturilor și nu a fost prezentat vreun înscris pentru prelungirea termenului de rambursare, nefiind depusă o minimă diligență pentru respectarea prevederilor dintr-un contract care presupune împrumutul unei sume considerabile, respectiv 000 euro.

Totodată, se reține că organele de verificare fiscală au constatat că în cursul anului 2008, persoana fizică A a obținut venituri din vânzarea unui imobil conform contractului de vânzare-cumpărare nr.000/2008, însă, tot în același an a achiziționat un imobil în valoare de 000 lei și a obținut de la primăria comunei ..., Autorizația de construire nr.000/2008 în urma căreia s-a eliberat Procesul verbal de recepție nr.000/2009, documente care se eliberează în cazul construirii unui imobil, astfel încât reiese că persoana fizică A a utilizat fonduri substanțiale pentru construcția unei case și nu a economisit sumele de bani obținute în Italia sau obținute din vânzarea imobilului pentru a fi împrumutate în anul 2011.

De asemenea, după finalizarea verificării fiscale, persoana fizică X a prezentat înscrisuri în limba italiană, în copie, din care ar rezulta venituri obținute de persoana fizică A: în anul 2008 suma de 000 euro, în anul 2009 și 2010 suma de 000 euro.

Or, suma împrumutată persoanei fizice X în martie 2011, respectiv 000 euro este mai mare decât suma pentru care persoana fizică a prezentat documente din anii anteriori, chiar și dacă aceasta ar fi fost economisită, în condițiile în care am arătat anterior investițiile/achizițiile efectuate de împrumutător în perioada 2008-2009.

Astfel, întrucât, pe de o parte, împrumutătorul nu a făcut dovada deținerii sumei împrumutate persoanei fizice, deoarece așa cum am arătat investițiile acestuia în perioada anterioară încheierii contractului au fost considerabile, iar pe de altă parte nerespectarea clauzelor contractuale de către însăși împrumutătoare, coroborat cu lipsa mijloacelor de probă privind acordarea și respectiv restituirea împrumutului, dovezi privind schimbul valutar al sumelor împrumutate, conduc la concluzia că în mod corect organele de verificare fiscală nu au luat în considerare acest împrumut pentru justificarea cheltuielilor persoanei fizice supuse verificării.

În ceea ce privește împrumutul în suma de 000 euro de la persoana fizică F se reține ca, prin Nota explicativă din data de 15.02.2017, persoana fizică a declarat ca suma împrumutului care ar fi fost acordat ar proveni din economiile sale, ale soțului sau și în mare parte de la părinții acestora fără ca aceasta să prezinte înscrisuri sau documente justificative în susținerea afirmațiilor.

Totodată, se reține ca din informațiile furnizate în Declarațiile de avere, pe care soțul G le-a depus în calitate sa de șef serviciu la H ..., rezulta că acesta are la o bancă comercială un credit în valoare de 000 lei, contractat prin refinanțare în anul 2011 (anul împrumutului acordat persoanei fizice verificate), scadent în anul 2016 și un credit în valoare de 000 lei, contractat în anul 2013, scadent în anul 2023, ceea ce conduce la concluzia ca familia persoanei fizice

nu ar fi putut acorda suma de 000 euro, sub forma de împrumut, fără dobânda în condițiile în care apelează la credite bancare care implica dobânzi bancare și alte costuri.

Mai mult, conform bazei de date A.N.A.F., persoana fizică împrumutătoare nu are venituri declarate care să poată susține suma împrumutată.

Având în vedere cele de mai sus, organul de soluționare a contestației reține că în mod corect organele de verificare nu au luat în considerare suma de 000 euro.

În ceea ce privește împrumutul în suma de 000 euro de la persoana fizică B se reține ca:

Între cele două persoane fizice s-a întocmit Contractul de împrumut nr. 000/2011 prin care persoana fizică B împrumută persoanei fizice X suma de 000 euro, sumă ce va fi restituită în termen de 6 ani începând de la data încheierii contractului.

Organele de verificare fiscală au solicitat persoanei fizice împrumutătoare prezentarea de documente justificative din care să reiasă sursa de proveniență, în acest sens fiind trimisă invitația nr. 000/2017, care a fost returnată organelor de verificare fiscală cu mențiunea "*expirat termenul de păstrare/se aprobă înapoierea*".

Totodată, organele de verificare fiscală au constatat că în contract nu este prevăzută predarea-primirea efectivă a sumei de bani și nu sunt prevăzute dobânzi, garanții sau penalități în caz de nerestituire.

Or, având în vedere că persoana fizică contestatoare nu a prezentat nici pe parcursul verificării, nici cu ocazia căii administrative de atac mijloace de probă (înscrieri sau documente justificative) care să confirme faptul că persoana fizică B deținea suma de 000 euro necesară acordării împrumutului către persoana fizică X și nici nu a prezentat dovada restituirii vreunei părți a împrumutului pe perioada supusă verificării (2011-2013), în mod corect organele de verificare fiscală nu au luat în considerare acest împrumut.

În ceea ce privește împrumutul în suma de 000 euro de la persoana fizică C se reține ca persoana fizică a prezentat organelor de verificare fiscală Contractul de împrumut nr.000/2013 prin care persoana fizică C împrumută persoanei fizice X suma de 000 euro, sumă ce va fi restituită în termen de cinci ani.

Organele de verificare au solicitat prezentarea de documente justificative din care să reiasă sursa fondurilor persoanei fizice împrumutătoare, iar persoana fizică X a prezentat Contractul de vânzare cumpărare nr.000/2008 prin care persoana fizică C împreună cu soțul său au vândut un imobil cu suma de 000 euro.

Organele de verificare fiscală au constatat că nu se poate stabili legătura directă cu suma ce ar fi fost împrumutată de către C, cu atât mai mult cu cât, în baza informațiilor obținute în conformitate cu prevederile legale, a rezultat că în cursul anului 2008 (anul înstrăinării unui imobil conform Contractului de vânzare cumpărare nr.000/2008), persoana fizică C împreună cu soțul acesteia au obținut de la primăria comunei ..., Autorizația de construire nr.000/2008 în urma căreia s-a eliberat Procesul verbal de recepție nr.000/2009, documente care se eliberează în cazul construirii unui imobil.

Astfel, justificarea sumei de bani împrumutate de către persoana fizică C ca fiind provenită din vânzarea imobilului din luna iulie 2018, nu poate fi reținută întrucât în același an persoana fizică împrumutătoare a efectuat investiții imobiliare, așa cum am arătat anterior, ceea ce arată că nu dispune de sume suficiente pentru a acoperi și împrumutul în valoare de 000 euro.

Cât privește susținerea contestatarei conform careia organul fiscal trece de limitele firescului prezumând caracterul oneros, comercial al unor contracte, având ca obiect împrumuturi în sume totale de mii de euro pe motive de sentimente, relații afective, prietenie, legături sufletești între oameni, fără sancțiuni contractuale în caz de neîndeplinire a obligațiilor, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât, raporturile de rudenie dintre persoanele parte la contractele de împrumut nu pot substitui probațiunea prevăzută de lege.

Organul de soluționare a contestației reține și faptul că, potrivit prevederilor art.10.5 din O.P.A.N.A.F nr. 3741/2015 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„10.5. La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.”

Astfel, organul de soluționare a contestației, reține că prin încheierea penală nr.000/2019 pronunțată în dosarul nr.000/000/2019 de Tribunalul ... a reținut că: *„în mod corect s-a reținut de către organele de urmărire penală, că prezumția de nevinovăție de care se bucură X nu a putut fi răsturnată, în cauză acționând principiul «in dubio pro reo» cu privire la realitatea contractelor de împrumut pe care aceasta le-a încheiat cu cele 6 persoane fizice.”*

Or, așa cum am arătat în prezenta decizie, organul de soluționare a contestației reține că, într-adevăr contractele reprezintă voința părților și sunt valabile încheiate, fapt confirmat de instanța penală, însă în mod corect organele de verificare fiscală au demonstrat că împrumutătorii nu dețineau surse pentru

susținerea contractelor încheiate, iar persoana fizică împrumutată nu a depus nicio dovadă din care să reiasă că aceste împrumuturi au fost restituite, pentru a demonstra că aceste contracte de împrumut au și produs efecte în sensul prevăzut de lege, iar sumele de bani provenite din acestea ar fi cele cu care persoana fizică verificată a creditat societatea pe care o administrea.

Referitor la susținerea contestatarii conform careia organul fiscal a refuzat să solicite informații de la sursele indicate, încălcând Ordinul Președintelui ANAF nr. 3733/2015, subliniem faptul că, având în vedere prevederile prevederilor art. 73 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, nu se poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât pe parcursul verificării fiscale au fost solicitate lămuriri, inclusiv înscrisuri sau documente justificative și persoanelor fizice creditoare, solicitările de informații fiind transmise de organul fiscal la domiciliul legal al acestor persoane fizice. Mai mult, organul fiscal nu stabilește situația fiscală personală a persoanelor fizice care ar fi acordat împrumuturile, astfel că nu se pot identifica totalitatea veniturilor și a cheltuielilor acestei persoane fizice, persoana fizică verificată având obligația să întreprindă toate măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, în legătură cu împrumuturile care ar fi fost primite.

Referitor la celelalte aspecte contestate de persoana fizică, precizăm faptul că acestea au fost analizate prin Decizia de soluționare nr.000/2017.

Fată de cele reținute, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de persoana fizică X, pentru suma de 000 lei, reprezentând impozit pe venituri din surse neidentificate.

Referitor la accesoriile în sumă de 000 lei, reprezentând dobânzi în sumă de 000 lei și penalități de întârziere în sumă de 000 lei, aferente impozitului pe venituri din surse neidentificate, având în vedere că prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere nr. 000/2017 pentru impozitul pe venit în sumă de 000 lei, iar stabilirea de accesorii aferente impozitului pe venit în sarcina contestatarului reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, ca o consecință se va respinge ca neîntemeiată contestația și pentru suma de 000 lei cu titlu de accesorii aferente impozitului pe venituri din surse neidentificate, conform principiului de

drept “accessorium sequitur principale”, potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului, ținând cont și de faptul că persoana fizică X nu contestă modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată contestației formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar prin verificarea situației fiscale personale nr. 000/2017, pentru suma totală de 000 lei, reprezentând:

- 000 lei impozit pe venit;
- 000 lei dobânzi aferente impozitului pe venit;
- 000 lei penalități de întârziere aferente impozitului pe venit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul ..., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,